

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 9C/183/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7613214214
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Semanová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2015:7613214214.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, samosudca JUDr. Stanislava Semanová, v právnej veci žalobcu: Majetkový Holding, a.s., Prievozská 2/A, Bratislava, IČO: 35823364, právne zastúpenom Mgr. Martinom Babčaníkom, advokátom so sídlom v Bratislave, Malý trh 2/A proti žalovanej: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti SR, Župné námestie 13, Bratislava, o zaplatenie 17 617,62 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 17 617,62 eur spolu s úrokom vo výške 2,47 % ročne od 22.2.2013 do zaplatenia a nahradiť trovy konania na účet právneho zástupcu žalobcu pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku z návrhu vo výške 20,- eur a trov právneho zastúpenia vo výške 3 366,46 eur, všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobným návrhom podaným na tunajšom súde dňa 7.6.2013 sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 17 617,62 eur s úrokom z omeškania vo výške 2,47 % ročne od 22.2.2013 do zaplatenia a nahradiť trovy konania. V návrhu uviedol, že žalobca je účastníkom exekučného konania vedeného pôvodne súdnym exekútorom JUDr. Jozefom Švábom pod Ex 340/1996 ako oprávnený proti povinnej C. Y. pre vymoženie 27 012,53 eur s príslušenstvom. V rámci exekučného konania bolo súdnym exekútorom zriadené exekučné záložné právo k nehnuteľnostiam povinnej zapísaným na liste vlastníctva č. XXXX katastrálne územie Gelnica a následne vykonaná exekúcia predajom tejto nehnuteľnosti vo vlastníctve povinnej. Po dražbe vykonanej dňa 9.4.1999 tunajší súd uznesením zo dňa 6.4.2000 schválil príklep za najvyššie podanie vo výške 22 996,42 eur. Prvý návrh na rozvrh výťažku dražby bol exekútorom vzatý späť. O druhom návrhu na rozvrh výťažku rozhodol súd uznesením zo dňa 21.5.2007, ktoré bolo zrušené odvolacím súdom dňa 28.1.2010. Uznesením zo dňa 4.6.2009 bolo vyhovené návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora. Predchádzajúcemu súdnemu exekútorovi súd uznesením zo dňa 21.11.2011 uložil povinnosť, aby poukázal novej súdnej exekútorke finančné prostriedky z dražby, na čo reagoval listom z 21.12.2012 tak, že súdu oznámil, že sa nachádza v nepriaznivej finančnej situácii a nedisponuje žiadnymi finančnými prostriedkami. Z uvedeného je zrejme, že finančné prostriedky z dražby nehnuteľnosti povinnej si ponechal vrátane príslušenstva vo výške 470,15 eur a použil ich zákonom nedovoleným spôsobom pre vlastnú potrebu, čím sa dopustil nesprávneho úradného postupu. V dôsledku uvedeného nemožno pristúpiť k rozvrhu výťažku z dražby a uspokojeniu pohľadávky žalobcu, čím mu vznikla škoda vo výške sumy, ktorá by mu bola poukázaná pri rozvrhu výťažku z dražby. Je nepochybné, že sprenevera finančných prostriedkov z dražby vo výške 23 466,57 eur zo strany súdneho exekútora je príčinou toho, že nie je možné pristúpiť k rozvrhu výťažku z dražby a aspoň čiastočne uspokojiť pohľadávku žalobcu. Za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom súdneho exekútora zodpovedá žalovaná, pričom ide o objektívnu zodpovednosť, ktorej sa nemôže zbaviť. Vychádzajúc z priemerných úrokových sadzieb z vkladov v

bankách za mesiac február 2013, pri uložení finančných prostriedkov, ktoré by získal pri rozvrhu výťažku, mohol získať úrok vo výške 2,47 % ročne.

Zástupca žalobcu na pojednávaní vo veci uviedol, že žalobca sa domáha náhrady škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom súdneho exekútora v exekučnom konaní vedenom pod č. EX 340/1996. Po rozhodnutí súdu o zmene súdneho exekútora bolo povinnosťou predchádzajúceho exekútora JUDr. Švába poukázať vymožené finančné prostriedky novej súdnej exekútorke. Táto by urobila nový rozvrh výťažku a žalobca ako oprávnený v exekučnom konaní by bol z tohto výťažku uspokojený. Keďže sa tak nestalo súdna exekútorka z objektívnych príčin nemôže vykonať rozvrh výťažku dražby a z toho je zrejmé, že na strane žalobcu bola spôsobená škoda, ktorú vzhľadom na obsah exekučného spisu je možné škodu objektívne vyčíslieť. V rámci exekúcie bola vykonaná dražba, určitá suma už bola vymožená a nie je možné v tomto rozsahu vykonať opätovne vykonať exekúciu. V danom prípade nemôže byť poškodený ani povinný a to z dôvodu, že finančné prostriedky boli v rámci dražby už vymožené. Nesprávny úradný postup súdneho exekútora spočíva v porušení jeho povinnosti poukázať finančné prostriedky vymožené od povinnej novej súdnej exekútorke. Príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a škodou, je zrejmalá, keďže JUDr. Šváb nepoukázal finančné prostriedky novej exekútorke, nemohlo dôjsť k uspokojeniu pohľadávky oprávneného v rámci exekučného konania. Žalobca ako oprávnený v exekučnom konaní nemá titul na uplatnenie bezdôvodného obohatenia voči súdnemu exekútorovi. Tento by mohla mať jedine nová súdom poverená súdna exekútorka. Zo strany žalobcu bolo podané aj trestné oznámenie a v rámci trestného konania si žalobca uplatnil nárok na náhradu škody. Trestné konanie bolo zastavené pre premlčanie a aj z toho pohľadu pohľadávka žalobcu voči súdnemu exekútorovi je nevyožiteľná. Aj vzhľadom k tomu, je daná v tejto veci zodpovednosť štátu za škodu.

Zástupca žalovanej žiadal žalobný návrh zamietnuť. V konaní uplatnil námietku premlčania. Uviedol, že so zmenou súdneho exekútora je spojená povinnosť previesť finančné prostriedky, ktoré dovtedy boli vymožené novo poverenému súdnemu exekútorovi. Žalobca sa pri dodržaní prevenčnej povinnosti musel dozvedieť o škode bezprostredne po nadobudnutí právoplatnosti uznesenia o zmene súdneho exekútora. Mal totiž možnosť informovať sa o stave exekučného konania u novej súdnej exekútorke, ako aj ohľadom nového rozvrhu výťažku dražby. Okrem toho predmetná exekúcia doposiaľ nie je ukončená. K tvrdeniu žalobcu, že nemá titul na bezdôvodné obohatenie voči súdnemu exekútorovi uviedol, že bezdôvodného obohatenia je možné domáhať sa vtedy, ak dôjde k zmenšeniu majetku jedného subjektu na úkor iného subjektu.

Súd vykonal dokazovanie, oboznámil sa s listinnými dôkazmi a to obsahom spisu tunajšieho súdu sp. zn. 7Er/809/1996 a exekučného spisu sp. zn. Ex 340/1996, uznesením Okresného riaditeľstva PZ, Odbor kriminálnej polície v Spišskej Novej Vsi a zistil tento skutkový stav:

Na návrh predchodcu žalobcu Slovenskej sporiteľne, a.s., Bratislava ako oprávnenej proti povinnému C. J., teraz Y. na vykonanie exekúcie zo dňa 31.10.1996 a žiadosti súdneho exekútora zo dňa 6.11.1996 bolo tunajším súdom dňa 11.11.1996 vydané poverenie na vykonanie exekúcie pre vymoženie pohľadávky vo výške 27 012,53 eur s 28 % úrokom zo sumy 18 007,70 eur od 15.5.1996 do zaplatenia, zo sumy 18 671,58 eur od 5.1.1996 do 14.5.1996, trov pôvodného konania 1 106,95 eur, trov exekúcie a zriadenie exekučného záložného práva na nehnuteľnosti na liste vlastníctva č. 335 katastrálne územie Žakarovce a č. XXXX katastrálne územie Gelnica. Poverenie bolo vydané pre súdneho exekútora JUDr. Jozefa Švába, na základe exekučného titulu rozsudku tunajšieho súdu sp. zn. 15Cb/107/1996.

Po vydaní Upovedomenia o začatí exekúcie predajom nehnuteľností zo dňa 3.4.1997, súdny exekútor dňa 25.6.1997 vydal Exekučný príkaz na predaj nehnuteľností zapísaných na liste vlastníctva č. XXX katastrálne územie Žakarovce a na liste vlastníctva č. XXXX katastrálne územie Gelnica a zároveň Exekučný príkaz na zriadenie exekučného záložného práva týkajúceho sa uvedených nehnuteľností. Dňa 9.4.1999 sa uskutočnila dražba nehnuteľností zapísanej na liste vlastníctva č. XXXX katastrálne územie Gelnica, pri ktorej bol udelený príklep vydražiteľovi FAR-LA, s.r.o., Liptovský Mikuláš za najvyššie podanie v sume 22 996,42 eur. Príklep bol schválený uznesením tunajšieho súdu sp. zn. Er/809/1996-32 zo dňa 6.4.2000, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 12.4.2000.

Dňa 23.11.2000 bol tunajšiemu súdu doručený návrh súdneho exekútora na schválenie rozvrhu výťažku z dražby. Tento návrh vzal súdny exekútor späť podaním doručeným súdu dňa 25.8.2006 za účelom nového rozvrhového pojednávania.

Uznesením sp. zn. 7Er/809/1996-76 zo dňa 21.10.2005, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 19.11.2009 súd povolil zmenu na strane oprávneného s tým, že novým oprávneným namiesto Slovenskej sporiteľne, a.s., Bratislava sa stala Slovenská konsolidačná, a.s., Bratislava. Uznesením sp. zn. 7Er/809/1996-92 zo dňa 15.3.2006, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 20.4.2006 bola pripustená ďalšia zmena oprávneného, ktorým sa stal Majetkový Holding, a.s., Bratislava t.j. žalobca v tomto konaní.

Ďalší návrh na schválenie rozvrhu výťažku z dražby nehnuteľnosti zapísanej na liste vlastníctva č. XXXX katastrálne územie Gelnica bol súdu doručený dňa 2.2.2007. Podľa Zápisnice o rozvrhu výťažku z dražby nehnuteľnosti zo dňa 4.10.2006 rozdeľovaná podstať predstavovala sumu 23 466,56 eur, z ktorej mala byť suma 1 106,95 eur poukázaná na trovy oprávneného, suma 9 236,58 eur na trovy exekúcie a suma 13 123,03 eur v časti na pohľadávku oprávneného. Uznesením sp. zn. 7Er/809/1996-119 zo dňa 21.5.2007 bol rozvrh výťažku z dražby súdom schválený. Proti uvedenému uzneseniu podal oprávnený odvolanie, v ktorom namietal výšku odmeny súdneho exekútora pri čiastočnom vymožení pohľadávky v exekučnom konaní. O odvolaní rozhodol Krajský súd v Košiciach uznesením sp. zn. 4CoE/350/2009-162 zo dňa 28.1.2010 tak, že uznesenie tunajšieho súdu o schválení príklepu výťažku z dražby nehnuteľnosti zrušil a vec vrátil tunajšiemu súdu na ďalšie konanie. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že zmena súdneho exekútora má za následok aj zmenu vo výpočte jeho odmeny, odstupujúcemu súdnemu exekútorovi patrí odmena len zo sumy ním vymoženej pohľadávky. Pri rozhodovaní neprihliadol súd na už skôr vykonané rozdelenie výťažku z vymoženej sumy 5 973,58 eur, z ktorej súdny exekútor odpočítal hotové výdavky vo výške 2 532,46 eur, stratu času vo výške 92,94 eur, odmenu súdneho exekútora vo výške 558,03 eur a v prospech oprávneného mala byť vyplatená suma 2 790,14 eur.

Dňa 21.5.2007 bola súdu doručená žiadosť o zmenu súdneho exekútora JUDr. Jozefa Švába, v ktorej oprávnený poukázal na nečinnosť súdneho exekútora, na to, že od roku 2000 nedošlo k uspokojeniu pohľadávky oprávneného. Tomuto návrhu súd uznesením sp. zn. 7Er/809/1996-151 zo dňa 4.6.2009, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 15.6.2009 a vykonaním exekúcie poveril súdnu exekútku JUDr. Vieru Uhríkovú.

Tunajší súd výzvou zo dňa 20.7.2010 žiadal súdneho exekútora JUDr. Jozefa Švába, aby oznámil z akej sumy vychádzal pri výpočte odmeny a či pri výpočte zohľadnil už predtým vymoženú sumu. Z dôvodu, že súdny exekútor nereagoval na výzvu súdu, bola mu uložená pokuta vo výške 200,- eur uznesením zo dňa 31.8.2010. Až podaním doručeným súdu dňa 22.7.2011 bolo súdu oznámené, že suma prijatá od povinnej vo výške 5 973,58 eur bola pri výpočte odmeny zohľadnená.

Dňa 17.10.2011 súd vyzval súdneho exekútora JUDr. Jozefa Švába, aby previedol vymožené finančné prostriedky, ktoré podliehajú rozvrhu výťažku na účet poverenej súdnej exekútky JUDr. Viery Uhríkovej. Následne mu súd túto povinnosť uložil uznesením sp. zn. 7Er/809/1996-196 zo dňa 21.11.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 13.12.2011. V odpovedi zo dňa 13.12.2011 JUDr. Šváb oznámil súdu, že v dôsledku nepriaznivej finančnej situácie nedisponuje žiadnymi finančnými prostriedkami, ktoré by mohol previesť na účet súdnej exekútky. Uvedené oznámenie bolo zaslané na vedomie oprávnenému, ktorý ho prevzal dňa 2.1.2012.

V exekučnom konaní doposiaľ nebolo rozhodnuté o rozvrhu výťažku z dražby nehnuteľnosti. V spise je od 26.9.2013 zisťovaný stav konania v tejto veci t.j. v konaní vedenom pod sp. zn. 9C/183/2013.

Uznesením Okresného riaditeľstva PZ, Odbor kriminálnej polície v Spišskej Novej Vsi č. ČVS: S.-XXX/OEK-R.-XXXX zo dňa 23.9.2014 bolo zastavené trestné stíhanie pre trestný čin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods.2 písm. a/ Trestného zákona, ku ktorému malo dôjsť tak, že exekútor Exekútorského úradu Spišská Nová Ves, Drevárska 6 si prisvojil finančné prostriedky vo výške 22 996,42 eur, ktoré vymohol v rámci exekučného konania Ex 340/96 proti povinnej C. Y. na dražbe konanej dňa 9.4.1999, ktoré prevzal v hotovosti od vydražiteľa a s týmito naložil nezisteným spôsobom, čím oprávnenému Majetkový holding, a.s., Bratislava spôsobil škodu vo výške 22 996,42 eur. Trestné stíhanie bolo zastavené preto, že je neprípustné, ak je premlčané.

Podľa § 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú výkonom verejnej moci, na účely tohto zákona

a) výkon verejnej moci je rozhodovanie a úradný postup orgánov verejnej moci o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb,

b) orgán verejnej moci je

1. štátny orgán,

2. orgán územnej samosprávy, verejnoprávna inštitúcia, orgán záujmovej samosprávy, fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorým zákon zveril výkon verejnej moci.

Podľa § 3 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú výkonom verejnej moci, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci

a) nezákonným rozhodnutím,

b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,

c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo

d) nesprávnym úradným postupom.

Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a/ zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú výkonom verejnej moci, o veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak

1. škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu,

2. škodu spôsobil notár pri výkone verejnej moci,

3. škodu spôsobil súdny exekútor pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu podľa osobitného predpisu.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú výkonom verejnej moci, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky.

Podľa § 9 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú výkonom verejnej moci, právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú výkonom verejnej moci, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú výkonom verejnej moci, právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia, ktorým bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie.

Predmetom tohto konania je nárok žalobcu na náhradu majetkovej ujmy, ku ktorej malo dôjsť v súvislosti s činnosťou súdneho exekútora tým, že po vykonaní dražby v rámci exekučného konania a schválení príklepu súdny exekútor si ponechal finančné prostriedky získané dražbou nehnuteľnosti povinnej osoby. Z uvedeného je zrejmé, že ku škode malo dôjsť nesprávnym úradným postupom súdneho exekútora, ktorý vykonával exekučnú činnosť na základe poverenia súdu.

Žalovaná v konaní uplatnila námietku premlčania nároku žalobcu na náhradu škody. Pre inštitút premlčania na náhradu škody voči štátu platí osobitná úprava obsiahnutá v zákone č. 514/2003 Z.z.

Podľa citovaného ustanovenia § 19 ods. 1 uvedeného zákona platí v danej veci subjektívna 3-ročná premlčacia doba, ktorá začína plynúť dňom, kedy sa poškodený subjekt dozvedel o škode. Pre začiatok plynutia premlčacej lehoty je teda rozhodujúce, kedy sa žalobca o spôsobenej škode dozvedel a o tom, kto za ňu zodpovedá. Je pritom potrebné vychádzať z preukázanej vedomosti poškodeného o vzniknutej škode to znamená z toho, že poškodený sa o škode dozvedel vtedy, ak sa dozvedel o majetkovej ujme a jej rozsahu, ktorú je možné objektívne vyčíslieť v peniazoch a jej náhradu dôvodne uplatniť na súde.

V danej veci sa žalobca mohol dozvedieť o škode až vtedy, keď sa dozvedel, že súdny exekútor nepreviedol finančné prostriedky získané dražbou súdom poverenej súdnej exekútorke, ale ich použil v rozpore s ustanoveniami Exekučného poriadku. Uvedenú vedomosť žalobca nemohol získať z uznesenia tunajšieho súdu, ktorým bola pripustená zmena súdneho exekútora, keďže táto skutočnosť z tohto rozhodnutia nevyplýva. Žalovaný poukázal na to, že pri dodržaní prevenčnej povinnosti podľa § 415 Občianskeho zákonníka sa žalobca ako oprávnený musel dozvedieť o škode bezprostredne po nadobudnutí právoplatnosti uznesenia o zmene súdneho exekútora. Z oboznámeného exekučného spisu nevyplýva skutočnosť, aby sa žalobca po doručení rozhodnutia o zmene exekútora zaujímal o ďalší priebeh exekúcie a to či už u súdnej exekútorke alebo dotazom na súd. Súd však túto skutočnosť nepovažoval za porušenie prevenčnej povinnosti zo strany žalobcu a to z dôvodu, že v čase rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora nebolo ešte rozhodnuté o rozvrhu výťažku dražby a teda žalobca ako oprávnený nemohol očakávať, že mu bude poukázaný výťažok z dražby. Uvedené nemohol očakávať, ani po rozhodnutí odvolacieho súdu o odvolaní proti rozhodnutiu o schválení rozvrhu výťažku z dražby, keďže toto bolo zrušené, pričom opätovne o rozvrhu výťažku z dražby už rozhodnuté nebolo. Z toho dôvodu nebolo možné očakávať, že žalobca sa bude informovať o peňažných prostriedkoch získaných dražbou.

Vzhľadom na uvedené najskôr mohol žalobca získať vedomosť o tom, že súdny exekútor si ponechal finančné prostriedky získané dražbou nehnuteľnosti až z oznámenia tunajšieho súdu zo dňa 21.12.2011, ktorým mu súd oznámil, že súdna exekútorka nemôže pokračovať v exekúcii bez finančných prostriedkov, ktoré zadržiava súdny exekútor a zároveň mu bola zaslaná odpoveď súdneho exekútora o tom, že nedisponuje žiadnymi finančnými prostriedkami. Uvedené oznámenie bolo žalobcovi doručené dňa 2.1.2012, návrh na začatie konania bol podaný dňa 7.6.2013. Návrh bol teda žalobcom podaný v rámci plynutia 3-ročnej premlčacej doby, pričom súd len poznamenáva, že počas predbežného prerokovania nároku na náhradu škody premlčacia lehota neplynie t.j. od podania žiadosti do skončenia prerokovania nároku, najdlhšie po dobu 6 mesiacov.

Predmetom tohto konania, ako už bolo uvedené, je náhrada škody, ktorej sa žalobca domáha poukazujúc na nesprávny úradný postup súdneho exekútora vo vyššie uvedenom exekučnom konaní, ktoré vykonával na základe poverenia súdom. Exekútor je v zmysle § 2 Exekučného poriadku štátom určenou a splnomocnenou osobou na vykonávanie núteného výkonu súdnych a iných rozhodnutí (exekučná činnosť). Z tejto definície právneho postavenia súdneho exekútora vyplýva, že súdny exekútor vykonáva pri exekučnej činnosti úlohy orgánu štátnej moci v rozsahu ustanovenom Exekučným poriadkom. Právny vzťah súdneho exekútora a účastníka exekučného konania je vzťahom verejnoprávnym, keďže je založený na nerovnom postavení, kedy orgán verejnej moci rozhoduje o právach a povinnostiach účastníkov exekučného konania na báze autoritatívosti. Vzhľadom na povahu tohto vzťahu, kedy nejde o rovnoprávne postavenie medzi súdnym exekútorom a účastníkom, nemohlo dôjsť k bezdôvodnému obohateniu na strane súdneho exekútora. Nositeľom zodpovednosti za škodu v tomto prípade t.j. za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci je štát. V tomto smere súd poukazuje aj na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 3Co/99/2014-95 zo dňa 30.10.2014 a na právny názor vyslovený v odôvodnení tohto rozhodnutia. Jedná sa o rozhodnutie v tejto veci a teda tunajší súd je s poukazom na ustanovenie § 226 O.s.p. týmto názorom viazaný.

Predpokladom zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom je predbežne prerokovanie tohto nároku na základe písomnej žiadosti poškodeného príslušným orgánom. Dokazovaním mal súd preukázať, že žalobcom bola podaná žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, na ktorú žalovaná reagovala negatívne. Žalobca si teda splnil svoju povinnosť, keďže podal žalovanej pred podaním návrhu žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, pričom súd nemal preukázať, aby nárok žalobcu na náhradu škody alebo jeho časť bol zo strany žalovanej uspokojený.

K samotnému nároku žalobcu na náhradu majetkovej škody súd uvádza, že predpokladom zodpovednosti štátu za škodu v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. je súčasné splnenie troch podmienok a to preukázanie existencie nezákonného rozhodnutia resp. nesprávneho úradného postupu, existencia

škody t.j. majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch resp. nemajetkovej ujmy a preukázanie príčinnej súvislosti medzi nezákonným rozhodnutím resp. nesprávnym úradným postupom a škodou. Nesprávny úradný postup spočíva v akejkoľvek činnosti určitého štátneho orgánu spojenej s výkonom jeho právomoci, ak v súvislosti s ňou dôjde k porušeniu pravidiel stanovených právnymi predpismi. Škodou je majetková ujma predstavujúca zmenšenie majetkového stavu poškodeného oproti stavu pred škodnou udalosťou a ktorá predstavuje hodnoty, ktoré je potrebné vynaložiť pre uvedenie veci do predošlého stavu. O príčinnú súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím resp. nesprávnym úradným postupom a škodou ide vtedy, ak medzi nesprávnym úradným postupom resp. nezákonným rozhodnutím a škodou je vzťah príčiny a následku, ktorý musí byť priamy, bezprostredný a neprerušovaný.

Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v zmysle § 3 zákona č. 514/2003 Z.z. je objektívnou zodpovednosťou, ktorej sa štát nemôže zbaviť a za splnenia vyššie uvedených podmienok za túto škodu zodpovedá. Pre vznik zodpovednosti štátu musia byť pritom splnené všetky zákonom požadované podmienky súčasne.

Nesprávny úradný postup v prejednávanej veci spočíva v tom, že zo strany exekútora finančné prostriedky získané dražbou nehnuteľnosti povinnej osoby, použil súdny exekútor v rozpore s ustanoveniami zákona č. 233/1995 Z.z. Z vykonaného dokazovania je pritom nepochybné, že finančné prostriedky exekútor od vydražiteľa prijal. Tieto peňažné prostriedky, ktoré boli výťažkom z dražby nehnuteľnosti povinnej bol v zmysle § 12 ods. 4 zákona č. 233/1995 Z.z. (Exekučný poriadok) povinný ukladať na osobitný bankový účet. Z dokazovania je zrejme, že pokiaľ aj tieto peňažné prostriedky boli po dražbe na osobitnom bankovom účte, na tomto účte neboli v čase zmeny súdneho exekútora, kedy bol povinný ich previesť na účet novo poverenej súdnej exekútorke. Naopak na základe výziev súdu a následne uznesenia, ktorým mu bolo uložené previesť peňažné prostriedky na účet novej súdnej exekútorke, z jeho strany bolo súdu oznámené, že finančnými prostriedkami nedisponuje. Z uvedeného je zrejme neoprávnené nakladanie s finančnými prostriedkami súdnym exekútorom. Zo strany súdneho exekútora ide o nezákonný zásah do práv a právom chránených záujmov oprávneného, keďže z uvedených finančných prostriedkov mala byť aspoň čiastočne uspokojená pohľadávka žalobcu. Keďže finančné prostriedky neboli odovzdané nie je možné v exekučnom konaní rozhodnúť o schválení rozvrhu výťažku z dražby, kedy by finančné prostriedky mohli byť následne poukázané žalobcovi ako oprávnenému.

Pojem škody zákon č. 514/2003 Z.z. bližšie nedefinuje, a ani neupravuje rozsah jej náhrady. Škodu vo všeobecnosti možno chápať ako ujmu, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného, je objektívne vyjadriteľná v peniazoch a je napravitel'ná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým peňažného. Povinnosť preukázať vznik škody je na strane poškodeného. V konaní bolo preukázané, že žalobca ako oprávnený v exekučnom konaní vymáhal od povinnej pohľadávku priznanú jeho právnenému predchodcovi exekučným titulom - rozhodnutím súdu. Taktiež bolo preukázané, že výťažok z dražby povinnej si nezákonne ponechal súdny exekútor, tieto nepreviedol novo poverenej súdnej exekútorke a tým znemožnil rozhodnutie súdu o rozvrhu výťažku z dražby. Uvedená suma získaná výťažkom z dražby nehnuteľnosti povinnej teda nebola a vzhľadom na vyjadrenie súdneho exekútora v exekučnom, ale i trestnom konaní o tom, že tieto peňažné prostriedky nemá, ani nebude použitá na uspokojenie pohľadávky žalobcu. Je teda nepochybné, že na strane žalobcu došlo ku škode a to vo výške rovnajúcej sa výške peňažných prostriedkov, ktoré by mu boli ako oprávnenému poukázané z výťažku dražby nehnuteľnosti povinnej. Charakter majetkovej ujmy má totiž aj zníženie hodnoty pohľadávky veriteľa, ktoré nastalo v súvislosti so zmarením možnosti uspokojenia jeho pohľadávky v exekučnom konaní. Pokiaľ sa týka výšky škody, túto je možné určiť v súlade s ustanoveniami vyhlášky č. 288/1995 Z.z. a to § 16 ods. 2 a § 5 ods. 1, v súlade s ktorými odmena súdneho exekútora predstavuje 20 % z vymoženej pohľadávky. Podľa Zápisnice o rozvrhu výťažku z dražby nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v oboznámenom exekučnom spise rozdeľovaná podstata predstavovala sumu 23 466,56 eur, z ktorej mala byť suma 1 106,95 eur poukázaná na trovy oprávneného, suma 9 236,58 eur na trovy exekúcie a suma 13 123,03 eur v časti na pohľadávku oprávneného. Trovy súdneho exekútora pritom boli určené z vymáhanej, nie z vymoženej pohľadávky. Vzhľadom na to, že došlo k vylúčeniu súdneho exekútora z vykonania exekúcie, jeho trovy mali byť určené len z vymoženej pohľadávky. Z exekučného spisu a to zápisnice o rozvrhu výťažku z dražby nehnuteľnosti (č.l. 100 exekučného spisu) bolo zistené, že suma 9 236,58 eur predstavujúca trovy exekúcie pozostávala z odmeny exekútora vo výške 9 019,60 eur, hotových výdavkov exekútora vo výške 195,73 eur a náhrady straty času vo výške 21,24 eur. Odmena súdneho exekútora mala správne predstavovať sumu 5 631,97 eur, ktorá bola vypočítaná ako 20 % z rozdeľovanej podstaty t.j. sumy 23 466,56 eur t.j. 4 693,31 eur, ku ktorej bola pripočítaná suma 938,66 eur ako 20 % DPH. Trovy exekúcie tak mali celkove predstavovať sumu 5 848,94 eur (5 631,97 eur odmena exekútora plus 195, 73 eur

hotové výdavky exekútora plus 21,24 eur náhrada straty času). Žalobcovi ako oprávnenému tak vznikla škoda vo výške 17 617,72 eur (23 466,56 eur rozdeľovaná podstata mínus 5 848,94 eur trovy exekúcie), ktorá predstavuje sumu, ktorá by mu ako oprávnenému bola poukázaná z výťažku dražby nehnuteľnosti povinnej.

Posledným predpokladom zodpovednosti štátu za škodu je existencia príčinnej súvislosti medzi škodou a nesprávnym úradným postupom. Vzťah príčinnej súvislosti je daný vtedy, ak je medzi nesprávnym úradným postupom a škodou vzťah príčiny a následku t.j. ak nesprávny úradný postup je práve tou okolnosťou, bez existencie ktorej by k vzniku škody nedošlo. Aj tento posledný predpoklad zodpovednosti za škodu je povinný preukázať žalobca t.j. poškodený. V danej veci k nesprávnemu úradnému postupu súdneho exekútora došlo tým, že si v ponechal finančné prostriedky získané dražbou nehnuteľnosti povinnej. Príчинná súvislosť by tak v tejto veci bola daná iba vtedy, ak by platilo, že nebyť tohto postupu, žalobcovi by boli v exekučnom konaní poukázané finančné prostriedky získané dražbou. Záver o príčinnej súvislosti je možné urobiť len vtedy, ak by bolo preukázané, že nebyť nesprávneho postupu súdneho exekútora, mohla by byť pohľadávka žalobcu v exekučnom konaní aspoň čiastočne uspokojená. Vykonaným dokazovaním bolo vo veci preukázané, že práve nesprávnym úradným postupom súdneho exekútora t.j. neoprávneným nakladaním s peňažnými prostriedkami získanými dražbou nehnuteľnosti povinnej došlo ku škode oprávneného t.j. žalobcu v tomto konaní. Ak by totiž súdny exekútor postupoval v súlade s Exekučným poriadkom a výťažok z dražby nehnuteľnosti poukázal novo poverenej súdnej exekútorke, bolo by v exekučnom konaní opätovne rozhodnuté o rozvrhu výťažku z dražby a finančné prostriedky by boli poukázané oprávnenému. Poukazujúc na uvedené má súd za to, že uvedený predpoklad - príčinná súvislosť medzi činnosťou súdneho exekútora súvisiacou s výkonom exekučnej činnosti a vznikom škody na strane žalobcu bol v konaní preukázaný.

Keďže všetky vyššie uvedené predpoklady zodpovednosti za škodu boli v konaní zo strany žalobcu preukázané, súd jeho návrhu v celom rozsahu vyhovel.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania. Výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Žalobca v žalobnom petite, ktorým je súd viazaný požadoval priznanie úrokov z omeškania. Tieto mu boli priznané v zmysle citovaného ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Úrok z omeškania bol žalobcovi priznaný odo dňa 22.2.2013, t.j. odo dňa nasledujúceho po oznámení žalovanej o nevyhovení žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Výška úroku z omeškania je upravená vládny nariadením č. 87/1995 Zb. Žalobca požadoval nižší než zákonný úrok z omeškania a preto súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 149 ods. 1 O.s.p., ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Podľa § 151 ods. 8 O.s.p., vo výroku o náhrade trov konania súd vyjadří osobitne trovy právneho zastúpenia a iné trovy konania, ktorých náhrada sa účastníkovi priznáva.

Účastníci si v konaní uplatnili nárok na náhradu trov konania. O trovách konania súd rozhodol podľa citovaného § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že ich náhradu priznal žalobcovi, ktorý bol v konaní úspešný. Trovy priznané žalobcovi pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 20,- eur a z trov právneho zastúpenia určených podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z. Hodnota jedného úkonu právnej služby bola určená podľa § 10 uvedenej vyhlášky t.j. z hodnoty sporu vo výške 336,94 eur. Trovy právneho zastúpenia boli priznané za päť úkonov právnej služby, ktoré boli účelne vynaložené a to :

- prípravu a prevzatie zastúpenia dňa 31.5.2013 (§ 14 ods. 1 písm. a/ vyhlášky platnej do 30.6.2013)
- podanie návrhu na začatie konania dňa 5.6.2013 (§ 14 ods. 1 písm. b/ vyhlášky platnej do 30.6.2013)
- účasť na pojednávaní dňa 16.10.2013 (§ 13a ods. 1 písm. d/)
- účasť na pojednávaní dňa 20.11.2013 (§ 13a ods. 1 písm. d/)

- podanie odvolania proti uzneseniu o prerušení konania dňa 19.12.2013 (§ 13a ods. 1 písm. c/, ods. 2 písm. b/)
 - účasť na pojednávaní dňa 10.2.2015 (§ 13a ods. 1 písm. d/)
- t.j. spolu odmena 1 516,23 eur (336,94 eur krát štyri úkony plus 168,47 eur za jeden úkon).

Trovy právneho zastúpenia ďalej pozostávajú z režijného paušálu a to za päť úkonov v roku 2013 po 7,81 eur a za jeden úkon v roku 2015 vo výške 8,39 eura t.j. režijný paušál spolu 47,44 eur.

Právny zástupca ďalej vyčíslil cestovné za tri cesty na pojednávanie Bratislava - Spišská Nová Ves a späť motorovým vozidlom pri vzdialenosti 740 km, priemernej spotrebe 6,4 l/100 km a základnej náhrade 0,183 eur/km a pri cene pohonných hmôt 1,469 eur, 1,44 eur a 1,218 eur. Cestovné bolo tak priznané poukazujúc na § 15 písm. a/ vyhlášky č. 655/2004 a § 1 písm. b/ opatrenia č. 632/2008 Z.z. vo výške 601,71 eur.

Ďalej bola priznaná náhrada straty času podľa § 15 písm. b/ a § 17 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. za dve cesty na pojednávanie v roku 2013 vo výške 416,32 eur t.j. za 32 polhodín po 13,01 eur a jednu cestu na pojednávanie v roku 2015 vo výške 223,68 eur t.j. za 16 začatých polhodín po 13,98 eur, t.j. náhrada straty času spolu 640,- eur.

Spolu trovy právneho zastúpenia predstavujú sumu 3 366,46 eur (odmena 1 516,23 eur plus režijný paušál 47,44 eur plus cestovné 601,71 eur plus náhrada straty času 640,- eur). K uvedenej sume bola pripočítaná suma 561,08 eur ako 20 % DPH zo sumy 2 805,38 eur. Trovy právneho zastúpenia žalobcu tak činia 3 366,46 eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach, písomne v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach /§ 42 ods. 3 O.s.p./ uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napadá, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona č. 233/95Zb., ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.